

TYÖHARJOITTELUSSA KANADAN VANCOUVERISSA

Suoritimme kansainvälisen harjoittelun Emmaus-kirkossa, Kanadan Vancouverissa. Harjoittelupaikkamme oli kanadansuomalainen, viihtyisä ja eloisa seurakunta. Saavuttuamme lentokentältä suoraan harjoittelupaikkaamme, oli vastaanotto kirkolla lämmin ja ystävällinen. Ihmiset olivat alusta alkaen kiinnostuneita ja uteliaita meitä kohtaan. Oli ilo huomata, kuinka suomalaisuus seurakunnassa yhdisti ihmisiä tiiviiksi yhteisöksi. Ensimmäisestä viikosta lähtien työnkuvaksemme alkoi muodostua kotikäyntien tekeminen kahdessa suomalaisessa vanhustenkodissa sekä pyhäkoulun ja varhaisnuorten rippikoulun suunnittelu ja ohjaus sunnuntaisin. Lisäksi tehtäviimme kuului raamattupiirien vetäminen ja hartauksien pitäminen erinäisissä Emmaus-kirkon järjestämässä tilaisuuksissa Vancouverissa ja sen ulkopuolella. Kaikista työtehtävistä antoisimpia olivat nimenomaan juuri ne, joissa saimme keskustella ihmisten kanssa ja kuulla mitä mielenkiintoisimpia tarinoita ihmisten siirtolaisuudesta.

Koulultamme saamamme oppimistehtävät tukivat työharjoittelun suorittamista. Heti työharjoittelumme alussa saimme ottaa luovuutemme käyttöön, kun järjestimme vauhdikkaan Action Day'n lasten hiihtolomalle. Toimintapäivään yhdistimme koululta saamamme tehtävät, kuten ensiavun opettamisen ja lasten ohjaamisen leikeissä ja tehtävissä. Action Day'n lisäksi saimme kokeilla omia taitojamme sellaisissa kirkollisissa tehtävissä, joihin emme Suomessa olisi pystyneet. avustimme ehtoollisen jaossa messuissa, mutta työharjoittelumme huipentui omaan, itse suunniteltuun, jumalanpalvelukseen. Kirkon edessä puhuessamme huomasimme, kuinka paikalle oli saapunut sellaisia ihmisiä, jota emme olleet aikaisemmin nähneet kirkossa. Oli ilo huomata, kuinka ihmiset halusivat tulla kirkkoon kuuntelemaan nuorten tyttöjen näkemyksiä uskon asioista.

Seikkailua työharjoittelun ohessa

Harjoittelumme ohjaajana ja Emmaus-kirkon pastorina toimi Jukka Joensuu. Hän oli kotoisin Pohjois-Pohjanmaalta, joten saimme nauttia puheliaan ja charmikkaan miehen seurasta. Meille työmatkat Joensuun kanssa olivat erittäin mieluisia. Jokapäiväisellä 45 minuutin työmatkalla ehdimme jutella monista asioista maan ja taivaan välillä. Kyselimme kuulemma niin paljon, että kaikkeen ei ehtinyt edes vastata!

Harjoittelijat turvallisen papin kainalossa

Pastori Joensuu perheineen majoitti meidät ystävällisesti oman talonsa kellariasuntoon vuokraa vastaan. Omassa käytössämme oli kolme huonetta, suuri kylpyhuone ja keittiö. Takapihalta pääsimme suoraan lenkkipolulle Kanadan tyypilliseen mahtipontiseen metsään.

Kolmen kuukauden matkamme Kanadassa ei painottunut pelkästään työharjoitteluun, vaan saimme siis myös runsaasti vapaa-aikaa etenkin viimeisen kuukauden aikana.

Vieraassa kulttuurissa eläminen olennaisena osana kansainvälistä harjoittelua

Työharjoittelumme aikana pääsimme seuraamaan sivusta kahden eri kulttuurin yhteensulautumista. Työskentelimme kanadansuomalaisessa seurakunnassa, jossa seurakuntalaiset olivat pääasiassa suomalaisia, mutta elimme keskellä kanadalaista kulttuuria. Seurakuntalaiset olivat kirkon ulkopuolella tavallisia Vancouverissa asuvia ihmisiä, mutta käydessään kirkossa heistä aisti voimakkaan suomalaisen identiteetin.

Kansainvälisen työharjoittelun tekeminen on ollut meille molemmille yksi mieleenpainuvimmista asioista opiskeluaikana. Eläessämme monikulttuurisessa maailmassa, kansainvälisiltä tilanteilta ei voi välttyä. Opimme kansainvälisen harjoittelun aikana valtavasti omasta suhtautumisestamme ulkomaalaisiin ihmisiin. Ulkomaalaisten ihmisten kohtaaminen on ollut huomattavasti helpompaa suorittuamme kansainvälisen työharjoittelun.

Diakonia-ammattikorkeakoulu antaa hyvät puitteet kansainväliseen opiskeluun. Opiskeluvaihtoja tehdään ympäri maailmaa, mutta meille oikea vaihtoehto tuntui olevan työharjoittelu. Valitessamme matkakohdetta ja harjoittelupaikkaa suuren painoarvon antoi kohdemaan kieli, kiinnostava kulttuuri ja mielenkiinto tulevaa työharjoittelupaikkaa kohtaan. Kun tiesimme, että tulemme työskentelemään suomalaisten ihmisten parissa, tahdoimme, että harjoittelupaikan ulkopuolella pystyisimme

oppimaan maan kieltä enemmän. Saimme kansainvälisestä harjoittelusta valtavasti rohkeutta englannin puhumiseen.

Kansainvälisen opiskelukokemuksen hankkiminen on tilaisuus, jota ei kannata ohittaa! Kun purimme matkalaukkumme kolmen kuukauden matkamme jälkeen, olimme väsyneitä, mutta onnellisia. Matkalaukuistamme löytyi palattuamme paljon mahtavia muistoja ystävällisistä ihmisistä ja suurista elämyksistä toisenlaisessa maassa!

Anna-Liisa Åken ja Sari Kylli